

megbetegedésének foka egyes tájegységi erdőtípusokban, vagy armillariás megbetegedések lehetőségének a legnagyobb foka milyen erdőtípusban következik be stb. Ilyen jellegű megfigyelések könnyen elvégezhetőek és bármelyik megbízható erdőész jelentős segítségét tud nyújtani.

Cikkemmel csak néhány gondolattal akartam hozzájárulni a táji erdőművelés és ezen belül az erdőtipológia gyakorlati alkalmazásának kiszélesítéséhez. Bizom benne, hogy e feladatok elvégzése hozzájárul az erdőművelés tudományosabb jellegéhez és segítségével az erdőgazdálkodás maximális eredményt tud elérni.

Az erdészetek termelési költségelszámolóása

KOCSMÁR FERENC főosztályvezető, OEF

A szocializmus gazdasági alaptörvénye szerint a termelés célja a társadalom növekvő anyagi és kulturális szükségleteinek maximális kielégítése. A szükségletek maximális kielégítését elősegíti a tervszerű — a szükségleteknek megfelelő — termelés. A termelés tervszerűségét elsősorban a népgazdasági terv biztosítja. A népgazdasági tervből az erdőgazdaságokra eső tervfeladatot az erdőgazdaságok vállalati terveivel tartalmazzák. Az erdőgazdaságok legfontosabb feladata — a vállalati terv keretein belül — minél több, jobb és olcsóbb fát termelni.

Nem elegendő azonban az egyes vállalatok, erdőgazdaságok vállalati terveiben a tervfeladatokat meghatározni, hanem ezek teljesítését folyamatosan mérni, ellenőrizni kell. A tervteljesítés mérésének eszköze a számvitel. A számvitel mindhárom ága — a könyvvitel, statisztika és az operatív számvitel — a tervteljesítés mérésnek igen jó eszköze és a feladat megoldásában egymást kiegészítve nyújtanak igen értékes adatokat a tervteljesítésre, a gazdálkodás megjavítására stb. — azonban a legnagyobb szerep mégis a könyvvitelnek jut.

Az erdőgazdaságok szintetikus könyvelésüket — az erdőgazdaság központjában — az „Állami Erdőgazdaságok Általános Kötelező Számlakerete” szerint vezetik. A számlakeret a termeléssel kapcsolatos szintetikus számlákat az egyes termelési ágazatok (magtermelés, csemetetermelés, fahasználat stb.) szerint tagolja. Így az erdőgazdaságok tervteljesítésének mérése — legalábbis a forinton keresztül — az erdőgazdaság központjában ágazatonként lehetséges. A szintetikus könyvelés az erdőgazdaságok központjában átirással történik. Az erdészeteknél (üzemegységeknél) szintetikus könyvelés nincsen.

A gyakorlat bebizonyította, hogy az erdőgazdaságoknál az ágazati tervteljesítés ellenőrzése nem elegendő, szükséges ismerni az egyes ágazatokon belül is a legfontosabb termelési folyamatok alakulását. Ezt a célt szolgálja az erdőgazdaságok központjában vezetett „termelési analitikus könyvelés”.

Az erdészetek „termelési analitikus könyvelését” sem vezetnek.

A gazdasági események, a költségek és hozamok ismerete, a tervteljesítés mérése azonban nem elegendő csak az erdőgazdaság központjában. A költségek elsődleges jelentkezése (az erdészkerületben és az erdészetnél), az operatív jelleg, az erdészetek mind nagyobb önállósága és az ez évben bevezetett nyereségrészesedési rendszer elengedhetetlenül szükségessé teszi, hogy a tervteljesítést ne csak az erdőgazdaság központjában mérjük és ellenőrizzük, hanem az erdészeteknél is. Ennek a felismerésnek alapján már 1951 óta folytak ilyen irányú kísérletek, — és bevezetésre került az „erdészetek önelszámolóása”. A bevezetett rendszer — noha többszörös csiszoláson, javításon keresztül fejlődött ugyan — nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Ennek oka elsősorban az volt, hogy csak a termeléssel kapcsolatos költségek alakulását kísérte figyelemmel és hasonlította össze a tervvel, — de a költségekkel elért hozamok, teljesítmények mérése és ellenőrzése elmaradt. Így természetesen ez az elszámolási rendszer nyújtott ugyan lehetőségeket bizonyos mértékben a költségek vizsgálatára, — de a gazdálkodással kapcsolatban felmerülő igen sok kérdésre nem tudott választ adni. Hibája volt még a rendszernek az is,

hogy túlzottan tagolt (részletes) volt és az erdőgazdaságnál felmerülő, de az erdészeti költségek (pl. az erdészet részére a célfuvarozó vállalat által teljesített szolgáltatásról szóló számla) nem kerültek feljegyzésre. Az előbbieket miatt nem volt teljes mértékben biztosítva az erdészeti elszámolási rendszerének és az erdőgazdaság központi könyvelésének számszerű egyezősége sem.

Az eddigi tapasztalatok alapján tehát olyan elszámolási rendszert kellett az erdészeti részére kidolgozni, amely a hiányosságokat kiküszöböli és lehetőségeket teremt az erdészet részére a területjesítés mérésére mind a termelési költségek, mind pedig a hozamok, teljesítmények tekintetében.

Az erdészet termelési költségelszámolása a halmozott termelési költségeket és a termelési értéket kíséri figyelemmel és havonta állítja szembe az éves, halmozottan tervezett termelési költségekkel és termelési értékkel. Ezen túlmenően a tényleges termelési költségek és termelési érték szembeállításával havonta megállapítja az egyes ágazatok, továbbá valamennyi ágazat együttes üzemi eredményét is.

Az erdészeti költségelszámolás alapja az erdőgazdaság éves önköltségi terve (nincs negyedéves ütemezés), amelyet az erdőgazdaság erdészetre bont le. Ennek során az erdőgazdaság ágazatonként megállapítja az erdészeti éves termelési értékét és a termelési költségeket. A termelési költségek lebontása nem költségnevenként, hanem ágazatonként csak egy összegben történik, — és csak a munkabér összege kerül megállapításra, mivel azonban a termelési költségelszámolás a tényleges termelési költségeket költségnevenként tartalmazza, lehetőség van nemcsak a munkabér, hanem a többi költségnevek vizsgálatára és elemzésére is.

Az erdészet termelési költségelszámolásának *lényege* tehát az, hogy az ágazatonként és az erdészet egészére nézve tervezett éves termelési értéket és termelési költségeket havonta szembeállítja a gazdasági év elejétől (X. 1.) *göngyöltett* tényleges termelési értékkel és termelési költségekkel, továbbá, hogy havonta kimutatja az üzemi eredményt is, — amelyet a tervezett eredménnyel — figyelembe véve az arányosan eltelt időt — ugyancsak össze lehet hasonlítani.

Az összegyűjtött ráfordítások (termelési költségek) az elért tényleges termelési érték %-ában kifejezve egy mutatót adnak. Ez a mutató a tervezett termelési költségek és a tervezett termelési értékéből képzett hasonló mutatóval szembeállítva — figyelembe véve az arányosan eltelt időt — az erdészet gazdálkodásának az eredményességére világít rá.

Azt, hogy az erdészet milyen ágazatokra vonatkozóan vezeti az erdészet termelési költségelszámolását, az erdőgazdaság az erdészet bevonásával együttesen határozza meg. Az ágazatokat azonban a szintetikus könyvelés tagolásánál jobban összevonni, továbbá egy-egy ágazatot az analitikus könyvelés tagolásánál jobban részletezni nem szabad.

A tényleges termelési érték megállapítása: Az erdészeti résznek nem állnak rendelkezésére az értékesítés nettó árbevételének megállapításához az adatok, — és ez az erdőgazdaságnál is csak az erdőgazdaság egészére (nem erdészetenként) nézve áll rendelkezésre. A halmozott termelési érték összetevői: a) értékesítés nettó árbevétele; b) kész- és félkésztermékek készletváltozása; c) befejezetlen termelés készletváltozása; d) saját termelésű készletek átadása-átvétele; e) saját termelés és szolgáltatás belső felhasználása.

Annak érdekében, hogy a nettó árbevétel erdészetenként is megállapítható legyen, — az erdőgazdaságoknak a 91. számlacsoport ágazatonként tagolt árbevételi számláit, továbbá a 95. Adott engedmények és levonások, 96. Forgalommal arányos adók és a 97. Értékesítési költség szintetikus számlákat *könyvelésükben erdészetenkénti tagolásban kell vezetniük.*

Az így vezetett könyvelés alapján az erdőgazdaság erdészetenként *egy kimutatást készít*, amely ágazatonként az alábbiakat tartalmazza és amelyet a következő hónap 15-ig az erdészeti résznek küld meg. (Kimutatást lásd a következő oldalon.)

1. Értékesítés bruttó árbevétele
2. Adott engedmények és levonások
3. Forgalommal arányos adók
4. Értékesítési költségek
5. Értékesítés nettó árbevétele (1—2+3+4) sor)

A kimutatás adatait az erdészeti résznek az „erdészet termelési költségelszámolása” megfelelő soraiba kell bevezetni.

A termelési érték egyik tényezője a kész- és félkésztermékek készletváltozása. A saját termelésű kész- és félkésztermékek készletváltozását az analitikus termelési- és terménykönyvelés forgalmi adataiból — a tárgyidőszak nyitó- és zárókész-

Sorszám	Megnevezés	Főtermelés						
		Magtermelés	Csemete-nevelés	Erdőfeljuttás	Erdőtelepítés	Kivételre átvett fűstás	Felhasználás	Fűrésztüzem
		71	72	731	732	733	74	75
a	b	c	d	e	f	g	h	i
1.	Értékesítés bruttó árbevétele							
2.	Adott engedmények és levonások ..							
3.	Forgalommal arányos adók							
4.	Értékesítési költségek							
5.	Értékesítési nettó árbevétel							
6.	Kész és félkész term. készl. vál. tényl. önköltség							
7.	Befejezetlen term. készletvált							
8.	Saját term. készl. átadása és átvétele							
9.	Saját term. és szolg. belső felhasz.							
10.	Term. érték össz. 5 + 6 + 7 + 8 + 9 ..							
11.	Anyag és term. felhasználás							
12.	Gépi energiafelhasználás							
13.	Iga energiafelhasználás							
14.	Saját műhelyek szolgáltatása							
15.	Munkabér							
16.	Munkabérek közterhei							
17.	Erdőfennt. járulék és köztes beruh. elvonás							
18.	Műszaki leírás							
19.	Egyéb közv. n. (különf.) költségek							
20.	Tervezhető költs. össz. (11-19 s) ...							
21.	Megtérülések							
22.	Erdészetet terh. költs. felosztása ..							
23.	Termelés össz. költs. (20—21 + 22 s)							
24.	Ágazati üzemi eredmény	ny. 10—23.						
25.		v. 23—10.						
26.	Tervszámok	Term. érték						
27.		Term. költség						
28.		M. bér, a term. költséből						

let mennyiségeinek összevetésével — kell megállapítani. Az így megállapított készletváltozás mennyiségét a tervezésnél alkalmazott folyóárakkal be kell szorozni és az így kapott összeget (készletváltozás értéke) abban az esetben, ha a zárókészlet mennyisége több volt a nyitókészlet mennyiségénél, hozzá kell adni az értékesítés nettó árbevételéhez, ellenkező esetben pedig abból le kell vonni.

A termelési érték másik tényezője a befejezetlen termelés készletváltozása. A befejezetlen termelés készletváltozását az erdőfelújítás, erdőtelepítés, kivitelezésre átvett fásítás ágazatokra vonatkozóan az erdészetknél nem lehet egyszerűen megállapítani. Ezért ezeknél az ágazatoknál csak az értékesítési eredményt kell kimunkálni úgy, hogy ezeknél az ágazatoknál a ráfordítások 3%-kal (haszonkulcs) növelt értékét számítjuk ki és az így kapott összeget írjuk be az erdészetek termelési költségelszámolásának megfelelő soraiba. A saját műszaki beruházás és felújítás ágazatoknál is előfordul befejezetlen termelés, de mivel ennek költségei és termelési értéke az erdőgazdaságnál jelentkezik, az erdészet termelési költségelszámolásába ezek nem kerülnek be. Ha azonban ezekkel kapcsolatban az erdészetnél mégis jelentkezik termelési költség, ezt egyenlőnek kell venni a termelési értékkel. Így ezen az ágazaton a költségelszámolásban eredmény nem jelentkezik. Az említett ágazatokon kívül még a csemetermelésnél és a mezőgazdaságnál van befejezetlen termelés.

A csemetermelés és mezőgazdaság ágazatoknál a gazdasági év befejezése előtt ágazati eredmény nincs, — a termelési eredmény csak a gazdasági év végén mutatkozik, amikor a csemetermelésnél megszámlálásra kerül a földben lévő csemetermelés, illetőleg a mezei leltár értéke megállapítást nyer. A gazdasági év folyamán a csemetermelés és mezőgazdaság ágazatoknál a költségek alakulását nagyobb figyelemmel kell kísérni. Egyébként a készletváltozás értékét ugyanúgy, mint a félkész- és késztermékekénél a termelési költségelszámolásba be kell vezetni és a nettó árbevételhez hozzá kell adni, vagy abból le kell vonni (7. sorszám).

A halmozott termelési érték alakulását befolyásolja az erdészet által átadott, illetőleg átvett saját termelésű készletek értéke is.

Az átadó erdészetnél az átadás ténye a saját termelésű készletekben készletcsökkenést, végeredményben termelési érték kiesést okoz. Az átadó erdészet olyan termelési értéket ad át, amivel kapcsolatban termelési költségei merültek fel. Ezért az eredmény helyes alakulása és a termelési érték helyes kialakulása érdekében az átadott saját termelésű készleteknek a tervezésnél alkalmazott folyóárakkal kiszámított értékét, mint termelési érték helyesbítést — külön tételben + (hozzáadni) előjellel kell a termelési költségelszámolás megfelelő sorába beállítani. Természetesen az átvévő erdészetnél az átvétel a saját termelésű készletekben készletnövekedést, végeredményben termelési érték emelkedést okoz. Az átvévő erdészet olyan termelési értékhez jut, amellyel kapcsolatban termelési költsége nem merült fel. Ezért a termelési érték helyes kimunkálása érdekében az átvett saját termelésű készleteknek az előbbieket szerint kiszámított értékét a termelési költségelszámolás megfelelő sorába — előjellel kell beállítani és ezt az előzőkből le kell vonni.

Az erdészeten belül felhasznált termékek és igénybevett szolgáltatások valamely ágazat termelési értékeként, másrészt más ágazatoknál termelési költségként szerepelnek és befolyásolják a halmozott termelési érték alakulását. Egyes ágazatok által más ágazatok részére átadott termékeknek a tervezésnél alkalmazott folyóárakon számított értékét az átadó ágazatnál termelési értéként, az átvévő ágazatoknál pedig termelési költségként kell elszámolni. (Pl. az ágazatok által felhasznált fatermékek tervszerinti folyóáron számított értéke a felhasználó ágazatnál termelési értéként, a felhasználó ágazatoknál pedig termelési költségként kerül elszámolásra.) Hasonlóképpen egy ágazat által más ágazatok részére nyújtott szolgáltatásoknak az erdészet tényleges önköltségén számított értékét a szolgáltatást nyújtó ágazatnál termelési értéként, a szolgáltatást igénybevevő ágazatoknál pedig termelési költségként kell elszámolni. (Pl. fogattizem szolgáltatásánál.) Az ágazaton belüli úgynevezett „önkezeléses szolgáltatásokat“ sem termelési értéként, sem termelési költségként nem szabad elszámolni.

Mindezek után a halmozott termelési értéket az erdészetek termelési költségelszámolásában úgy kapjuk meg, hogy az értékesítés nettó árbevételéhez hozzáadjuk, vagy ebből levonjuk a kész- és félkész-termékek készletváltozásának, a befejezetlen termelés készletváltozásának, a saját termelésű készletek átadásának és átvételének és a saját termelés és szolgáltatás belső felhasználásának értékét. Az erdészetek termelési költségelszámolásába a felmerült költségeket a „költséggyűjtőív az erdészet termelési költségelszámolásához“ nyomtatványból a hónap végén egy összegben

vezetjük be, ahol a bizonylatok alapján a költségeket előzetesen költségnemenként összegyűjtjük. Azokat az erdészeteket közvetlenül terhelő költségeket, amelyeknek kifizetése nem az erdészeteknél történik (pl. gépállomási számlák, Tefu számlák stb.) az erdőgazdaságnak a tárgyhónapot követő hónap 15-ig az erdészetekkel közölnie kell. Azokat a költségeket, amelyeknek kifizetése, illetőleg felmerülése az erdészeteknél jelentkezik (pl. munkabér, anyagfelhasználás stb.) az erdészeteknek kell a „költséggyűjtő iv az erdészet termelési költségelszámolásához” nyomtatványon kigyűjtenie.

A költséggyűjtőív *egy-egy ágazat* tárgyhavi költségeinek folyamatos gyűjtésére szolgál. A nyomtatvány rovatai a költségnemeknek megfelelően tagozódnak és a felmerült költségeket a bizonylatok alapján a megfelelő rovatokba kell bevezetni.

A termelési költségeknek a termelési értékhez viszonyított aránya igen értékes mutató a költségek alakulása, a gazdálkodás eredményessége szempontjából, — ezt ki kell számítani és az ágazatok hasábjain a százalék rovatba kell beírni. (Termelési költségek összegének százszorososa osztva a termelési érték összegével.) Az erdészet termelési költségelszámolásának 24. sorába a termelési költségekre történő esetleges megtérülések összegeit kell vagy az erdészet nyilvántartásai alapján (pl. étkeztetési megtérülések), vagy az erdőgazdaság közlése alapján beírni. Az erdészeti termelési költségelszámolás 25. sorába az üzemi eredmény helyes megállapítása céljából az esetleg szükséges módosító tételeket kell beállítani. Ilyenek +, vagy — előjellel a saját termelésű készletekben előállott hiányoknak vagy többleteknek az értéke.

Az erdészet termelési költségelszámolásának 11—25. sorainak u. rovata az erdészet általános költségeit, tehát mindazokat az általános költségeket tartalmazza, amelyek nem számolhatók el közvetlenül valamelyik ágazat terhére.

A 26. sor u. rovatába kell beállítani az erdőgazdaság által negyedévenként közölt — az erdészetek munkabérigénybevételének arányában felosztott — erdőgazdasági általános költségeknek az erdészetet terhelő összegét. Az erdőgazdaság által közölt és nem az erdészetenél a tárgyidőszakban felmerült és a nyomtatvány 11—25. sorába bevezetett összegeket kell az ágazatokra a munkabérráfordítások arányában felosztani. Az erdészetenél a tárgyidőszak folyamán felmerült és a nyomtatvány 11—25. sorainak u. rovatába beállított erdészeti általános költségek és az erdőgazdaság által közölt általános költségek közötti különbséget összegéből megállapítható, hogy az erdőgazdaság rezsijéből *mekkora összeg terheli az erdészetet*.

A 27. sor az ágazatok összes termelési költségét mutatja. Ezt szembeállítva a 10. sorban kimutatott összes termelési értékkel, megkapjuk a 28/a, illetőleg a 28/b. sorokban az ágazatok, valamint az egész erdészet üzemi eredményét.

A nyomtatvány három utolsó sorába kell beírni az erdőgazdaság által közölt éves tervszámokat, amelyek a tényszámokkal összehasonlítva — figyelembevételével — arányosan eltelt időt — a gazdálkodás eredményességére mutatnak rá.

Az erdészet termelési költségelszámolását az erdészet könyvelőjének kell elkészítenie. A költségelszámolás a gazdasági év elejétől göngyöltett adatokat tartalmaz, tehát mind az ágazatok termelési értékét, mind az ágazatok termelési költségeit október 1-től göngyölni kell. Az elkészített költségelszámolást az erdészet vezetőjének, a szakelőadónak és a könyvelőnek az adatok helyességének és valódiságának bizonyításául alá kell írnia. Az erdőgazdaság szakfelügyelőinek és számviteli felügyelőinek szűrőpróbaszerűen de folyamatosan ellenőrizniük kell azt, hogy a termelési költségelszámolás adatai a valóságnak megfelelnek-e. A termelési költségelszámolást két példányban kell elkészíteni. Az egyik példány az erdészetenél marad, ennek adatai alapján történik a lezárt időszak munkájának vizsgálata, a második példányt a tárgyhónapot követő hónap 20-ig az erdőgazdasághoz kell beküldeni.

Az erdészet termelési költségelszámolása lehetőséget teremt az erdészet vezetőjének, szakelőadójának a tervteljesítés mérésére, ellenőrzésére, a gazdaságosság vizsgálatára és a szükséges intézkedések megtételére. Így jelentős segítséget ad az erdészet vezetőinek a gazdálkodás irányításában, — de alapot ad az erdőgazdaságnak is arra, hogy az erdészetek munkáját, tervteljesítését stb. elbírálja — sőt összehasonlítást tegyen az egyes erdészetek között.

mét, Vác, Szolnok; *Bárdosy László*: Párádürdő, Pápa, Veszprém; *Borsay Ferenc*: Nagyatád, Pécs, Zalaegerszeg; *Balogh Ferenc*: Szeged, Budapest; *Dánszky István*: Győr, Székesfehérvár; *Genersich László*: Tamási, Keszthely; *Haják Gyula*: Sopron, Szombathely, Sárvár; *Lukács István*: Balassagyarmat, Esztergom, Gyula; *Makkay Zoltán*: Miskolc, Eger, Sárospatak; *Manninger Leó*: Debrecen, Nyíregyháza; *Palotás Ferenc*: Baja; *Radó Gábor*: Gödöllő, Tatabánya; *Szabó Ferenc*: Nagykanizsa, Kaposvár, Zamárdi.

*

Az Egyesület Elnöksége *Fila József* főosztályvezető elvtársat és *Takács József* elvtársat, az OEF MSZMP intézőbizottságának elnökét az elnökségi tagok sorába választotta.

*

Az egyesületi központi szakmai továbbképző előadásai keretében *Béky Albert*: „Átlogó tervezés az erdőgazdaságban a brnoi tapasztalatok alapján“, *Farkas Vilmos*: „A munka termelékenységének értelmezése és mérése az erdőgazdaságban“ címmel tartott előadást.

*

Az erdőfeltárási szakcsoport december 12-én a szerkesztő bizottság javaslatára hosszasan megvitatta *Pankotai Gábor*: „Gondolatok a hegyvidéki erdeink feltáráshoz“ című tanulmányát. Ezután összeállította az 1958. évi munkatervét, amelyben a következő témákkal foglalkozik: gyűjtőutak tervezési utasítása; erdőgazdasági utak védelme; a kialakított típus erdészlakás ismertetése és bírálata; talavizsgálat és talajstabilizációs utak terén szerzett tapasztalatok; a zemplénhegységi alapterv bírálata; erdőgazdasági utak és szállító eszközök egymásra való hatása és viszonya; anyag-

mozgatási technológia. A szakcsoport a jövő évben két helyszíni tapasztalatcserét tervez, egyet a gépesítési szakcsoporttal közösen, egyet pedig a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium vonalán épített talajstabilizációs utak tanulmányozására. Ezekon kívül a szakcsoport foglalkozni kíván az erdőfeltárási technológiájának és az erdőfeltárási bibliográfiájának összeállításával.

*

A gépesítési szakcsoport 1958-ban a következő témák megvitatását tervezi: műszaki mérnökáderek továbbképzésének megszervezése; erdőgazdasági gépi munkák terminológiája; külföldi gépesítési tanulmányút szervezése. A Szakcsoport a Pilisi erdőgazdaság területén technikai napokat fog rendezni.

*

A helyi csoportoknál a következő szakmai továbbképző előadásokat tartották: *Pécsett Kopeczky Ferenc*: „Korszerű nyárfagazdálkodásunk néhány alapvető kérdése“;

Miskolcon és Sárospatakon: *Szederjey Ákos* „Az őz és szarvas selejtezése“;

Kaposváron: *Radics László* „Fagyártmány termelésünk jelenlegi helyzete és jövő perspektívái“ címmel.

A miskolci csoport a zemplénhegységi erdőgazdaság területén 60 főnyi résztvevővel Sátoraljaújhely—Széphalom—Mikóháza—Füzér útvonalon tapasztalatcserét rendezett. Többek között megtekintették a hárshegyi lucfenyő fiatalost, amely sikeres alátelítési eredménye. A területbejárás után a miskolci csoport Kőkapun rendezte meg ülését, amelyen *Mikevály Tivadar*, a csoport elnöke ismertette a csoport 1957. évi munkáját és a következő évi programot, majd a természetes felújításról előadást tartott.

AZ ERDŐ — Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa.

Felelős szerkesztő: KERESZTESI BÉLA, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa.

Szerkesztőbizottság: BABOS IMRE, a mezőgazdasági tudományok doktora, dr. BALASSA GYULA, dr. HARACSI LAJOS, KÁLDY JÓZSEF, KOCSÁRDY KÁROLY, KUTASY VIKTOR, MADAS ANDRÁS, PÁRIS JÁNOS, SALI EMIL, SZÖNYI LÁSZLÓ

A szerkesztő helyettese: JEROME RENÉ. Technikai szerkesztő: ÁKOS LÁSZLÓ.

Felelős kiadó: A Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat igazgatója.

Szerkesztőség: Budapest, V., Kossuth Lajos tér 11. Országos Erdészeti Főigazgatóság.

Előfizetéseket felvesz a Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó V.

Bp. V., Báthori u. 10. Csekk számlaszám: 61.268

Megjelent 3500 példányban. Előfizetési ár egy évre: 60 Ft, negyedévre 16 Ft.

Megjelenik minden hónapban.

42083-689/2 - Révai-nyomda, Budapest, V., Vadász utca 16. (Felelős: Povárny Jenő)

<i>Kaiser Tibor</i> : Hozzászólás az erdőértékszámításhoz	433
<i>Kasza Ferenc</i> : A rönkfa új módszerű számbavétele	48
<i>Kasza Ferenc</i> : Erdőgazdálkodás Baranyában	326
<i>Kállai Árpád</i> : Van-e szerepe a levegő víztartalmának a homoki erdősítések sikerében?	222
<i>Káldy József</i> : A rezgőnyár jelentősége és csemetenevelése	446
<i>Káldy József—Papp István</i> : Kötéldarus közelítés új módszere a Zemplén-hegységben	201
<i>Dr. Kárpáti István—dr. Kárpáti Istvánné</i> : A hazai Duna-ártér erdőfűpusai	307
<i>Keresztesi Béla</i> : Hogyan teljesítjük a magyar erdőgazdaság első fejlesztési tervét	51
<i>Király Miklós</i> : A Gödöllői Erdőgazdaság dolgozóinak tanulmányútja a jugoszláv erdőkben	293
<i>Kocsmár Ferenc</i> : Az erdészetek termelési költségelszámolása	34
<i>Kopeczky Ferenc</i> : Nyárfagazdálkodásunk fejlesztésének néhány alapvető kérdéséről	41
<i>Kovács József</i> : A beregi síkság erdei	356
<i>Kulcsár Viktor</i> : Az erdőértékszámítástan jelentősége a szocialista erdőgazdaságban	297
<i>Lámfalussy Sándor</i> : Fagyártmánytermelésünk fokozásának lehetőségei	102
<i>Lesenyi Ferenc</i> : Kaán Károly szobrának felavatásához	405
<i>Li Chun-Chin</i> : Erdősítés Kínában	255
<i>Madas András</i> : Kaán Károly emlékezete	401
<i>Madas László</i> : Bükkmakktermésünk jó felhasználásáért	354
<i>Majer Antal</i> : A rontott erdők átalakítása	241
<i>Matolcsy Andor</i> : A pilisvörösvári dolomitkopár üzemi erdősítésének leírása	343
<i>Márkus László</i> : Választékbecslés módszere a Szovjetunióban	68
<i>Márkus László</i> : A famagassági görbékről	235
<i>Mikolás Kálmán</i> : A vízügyi erdősítésekről és fásításokról	375
<i>Nagy Aladár</i> : Vonszalék — kotorék	478
<i>Nagy László</i> : A pestmegyei homokfásítások tervezési kérdései	274
<i>Neuwirth János</i> : A gyorsannövő fafajok telepítésének lehetőségei Zala megyében	473
<i>Olsovsky Árpád</i> : Természetes felújítás és növedéfköszítő gyérités	11
<i>Pankotai Gábor</i> : Gondolatok hegyvidéki erdeink feltáráshoz	87
<i>Papp József</i> : A mátrai őszjuhar — <i>Acer acuminatilibum</i> J. Papp	29
<i>Papp József</i> : Becsüljük meg élőfagyűjteményeinket	177
<i>Papp László</i> : A fenyőcsemetenevelés biztonságának fokozása homokon	111
<i>Parthy István</i> : A dunai erdők és a dunai szarvas	13
<i>Radó Gábor—Pankotai Gábor—Szepesi László</i> : Az erdőhasználat gépesítése a KGST. munkájában	65
<i>Sitkey János</i> : A Bükk-hegység használati viszonyai	95
<i>Somogyi Zoltán</i> : Gyorsan növő fafajok az Ormánságon	428
<i>Sopp László</i> : A feketedió (<i>Juglans nigra</i> L.) fatömeg és törzsalak vizsgálatának eredményei	262
<i>Sütő Dezső</i> : Az erdőgazdaságok 1956/57. évi eredményromlásának vizsgálatáról	152
<i>Szepesi László</i> : Milyen irányban fejlesztik a motorfűrészeket	416
<i>Szodfriedt István</i> : A táji erdőművelés kérdéséhez	32
<i>Szontagh Pál</i> : Beszámoló hernyók elleni vegyszeres védekezésről	81
<i>Tóth Béla</i> : Fásítás öntöző csatornák mentén	281
<i>Tóth Béla</i> : A fásítások ápolásáról	467
<i>Tóth Imre</i> : Hozzászólás Kopeczky Ferenc cikkéhez	217
<i>Tóth Imre</i> : Újabb megfigyelések a nyárfarákról	420
<i>Tóth Károly—Vilcsek János</i> : A csemetekerti, erdősítési és fásítási munkák gépesítése	409
<i>Tuskó László</i> : Egyedi kiválogatás	257
<i>Vámos György</i> : A fűz felhasználása a papíriparban	110
<i>Ván László</i> : A gazdasági erdők jelentősége a Délkiskúnságon	284
<i>Várady Sándor</i> : Hozzászólás Fritsch Antal „A kiegyenlítő rakodókról” c. cikkéhez	304
<i>Várkonyi László</i> : Gyorsan növő fafajok telepítésének lehetőségei a Duna—Tisza közén	424

Felelős szerkesztő: Keresztesi Béla